

במקום אנטוניוס, בראנדו

בחזרה על קיסר רומאי אופוסטה, מחזהו של ג'ורג' ברנרד שאו, שיוצג בהבימה, התיקשה מרים זורה, המשחקת בתפקיד קלי אופוסטה, במציאת הבעת הפנים הדרושה לסיים המחזה, שעה שקיסר (שמעון פינקל) אומר לה: "אל תבכי, אשלח לך את מרק אנטוניוס, וזה הגבר היאה לך". חילץ אותה מן המבוכה הבמאי הרולד קדורמן: "תארי לעצמך שקיסר ישלח לך את מרלון בראנדו" - התחבולה הועילה.

שעה ששוישנה (אנ' מצפת) רמארי סיי-ל שורת קונצרט עם אמן-המפוחית לארי אדר, פורסמה ידיעה בעתון "התיאטרון" מקצועי ווראייטי, אודות נטיעתה לאמריקה הדרומית. באותו סיבוב ישתתף גם הקומפוזיטור משה וילנסקי, המלווה שלה בפסנתר, שתואר על ידי העתון כבעלה של הזמרת.

בו בזמן הגיעה בתה של הזמרת, נאוה בושמי (10), שנשארה בארץ, להישג עצימאי: יצא לשוק תקליטה הראשון במדינת הגמדים, שיר שהושר עליידי אמה לעתים קרובות.

במקום לכתוב, לעשות

בלכתו אחר דוגמת מתחרהו החסיני, אבא חושי, התיישב יצחק קריב, ראש עיריית ירושלים, במקום המיועד לפקיד לשכת ה' מודיעין, רשם כמו ידיו את שעות בואם של פקידיו לעבודה. אחוים מהם לא הר' גישו בשינוי, מיהרו, לאחר שנרשמו, יצאת לרחוב, כמנהגם.

הח'כית הציונית-כללית היחידה שהצביעה נגד הפעלת סעיף 111, המאפשר מעצר אנ' שים לתקופות ארוכות ללא משפט (ראה במדינה) היתה בת-שבע כצנזסון. הס' בה: בנה, עוררין שמואל תמיר, ש' השתתף בראשיתו של משפט עצורי המח'תרת, ישב שנתיים במחנות מעצר בארץ ומחוצה לה על פי סעיף זה. אחרי שנתגלה לאנגלים שהוא מנהל בפועל את פעולות אצ"ל בירושלים.

יהודי אנגלי, הכותב ספר על דוד בן-גוריון, פנה אל ד"ר משה פנה, שאלו: "הגנון הדבר כי בג'וריון פיטר אותך כ' מפסק ההגנה מפני שפוצצת את מלון המלך דוד?" כשבקשו יודי סנה ללמוד לקח מ' פרשה זו, הציעו לו שיקדיש זמן לכתיבת ההיסטוריה של המאבק, חייך: "צריכים לעשות היסטוריה, לא לכתוב אותה".

במקום ישראל, הונתן

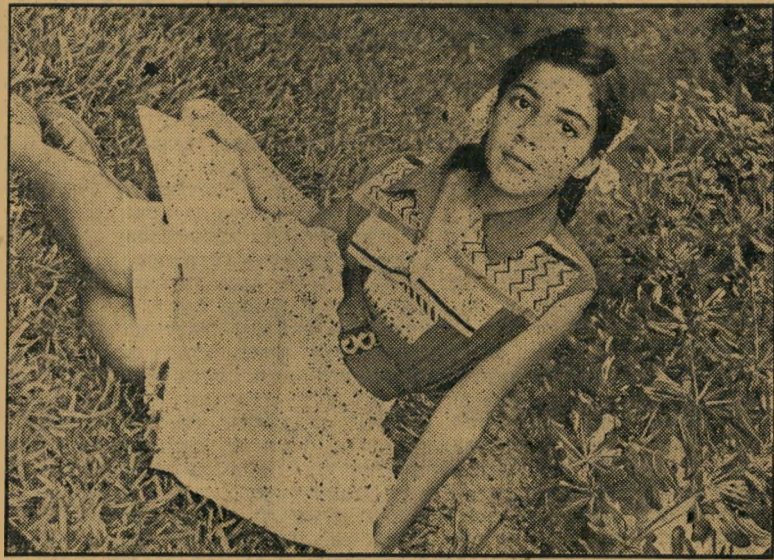
אמר נחום גולדמן, אבי רעיון השיל"י מים, לאחר נאומו של ב' ג'י. במושב הנהלת הסוכנות: "מעולם לא הבינתי אות, אולם כל כך לא להבין אותו כמו הפעם - טרם קרה לי".

* הכוכב המגנס את מרק אנטוניוס בטרט הווליוודי יוליוס קיסר.

התגאה יגאל אלון, במסיבה קטנה ב' ביתו של יצחק שדה ביפו, אחרי כינוס הפלמ"ח בתל-אביב. (ראה במדינה): "הייתי החייל הראשון שהסתער בעזרת גשק מסייע!" פרטי העלייה: כשפתחו הערבים ביריות על חניתה, ב'1938, יצא אלון לגר' שם מהגבעה הסמוכה. בדרך פגש באחד

צבא אם אין ארד, זהב

לבד מלוח התוצאות הענקי שהותקן וה' סדר השונה במקצת לפיו נכנסו ספורטאי החילות והפיקודים למגרש, לא השתנה מאו'

נאוה בושמי ותקליטה נעקבות אמא, גמדים.

מראשי ההגנה, ששכב בתעלה והחזיק בידו אקדה מאוחד, בעל קת'עץ. שאלו הלה: "מה המרחק מכאן עד לערבים?" השיב יגאל: "800 מטר". בלי אומר ודברים הרים הלה את האקדה אל כתפו, פתח ביריות נמרצות, שעה שיגאל וחבריו עלו על הגבעה.

חבר של אלון, ישראל גלילי, נאלץ לאכזב כמה מידיו, שבאו לברכו על הי' שגיו הספורטאיים. קול ישראל הודיע כי "ג' גלילי מנעין, זכה בשתי תחרויות ב' שחיה, התסבר בפי גלילי: הכוונה לבנו, יהונתן, בן ה'14".

סיפור לא כל כך חדש, אבל משעשע, סופר בחוג ידידים על מנהיג מס' 2 של השומר-הצעיר, איש משמר-העמק יעקב חזן, שעה שביקר חזן באחד המשקים בו עברו החתיקים לשיכון חדש, בו היו חרדי שימוש פרטיים סמוכים לחדרים, אמר חזן: "זהו המעבר מן הסוציאליזם אל הקומוני' גיום. שהרי סימן-ההיכר של הקומוניזם הוא שכל אחד יקבל לפי צרכיו!"

* טוחח האקדה - כמה עשרות מטרים. ** בניגוד לסוציאליזם, בו מקבל כל אחד לפ עבודתו.

חסכו כסף להוסיף כמה מדליות זהב, העניקו אותן, תוך טקס מגוון, לעצמם.

אתלטיקה

חבדק לא מספיק

תשעה גברים צעירים, כמעט כולם בעלי שער שחור מבהיק, ירדו בחיך רחב מהמ' טוס הענק בלוד, הביטו אנה ואנה, נוכחו לתמונם לדעת כי ישראל היא ארץ, בה עסוקים התושבים משך 24 שעות ביממה, עד כי לא נמצא אדם שיקביל את פניהם. זמן קצר לאחר מכן צלצלו הטלפונים ב' כמה בתים בתל-אביב, הקפיצו בחרדה את ראשי התאחדות הספורט שהיו כבר במצב רוח מרום לאחר ששלחו מברק ל' תורכיה ביקשו את התאחדות התורכית ל' חות את כו ספורטאיה.

נתברר כי התורכים בילו פגרה קצרה בקפריסין, לא הספיקו לקבל את הנוראת הדי' חיה מבתם. ההתרוצצות הגדולה החלה. סכומי כסף נאספו בקושי רב כדי לשלם את דמי המלון, עסקנים נחבשו לעזוב את עכו' דתם, לעזור בהכנת התחרויות, מברקים הור' צו אל כל פינות הארץ, הפתיעו את האת' לטים הישראלים הנוהמים.

מה שקרה לאחר מכן על המסלול ועל השדה לא היה, לכן, בבחינת הפתעה. התור' כים השקטים והמאומים היטב עשו את מלאכתם בבטחון, וזכו כמעט בכל המקצועות בהם השתתפו. עליונותם המכרעת של תשעה אתלטים, שלא היו מהמשובחים ביותר ב' ארצם, הוכיחה פעם נוספת כי מוטב לא לסמוך על מברקים בלבד.

נסיעות

לפי המסיבות, הן!

לאחר שגרמו האתלטים התורכיים לאי' סדר מוחלט בקרב ראשי התאחדות הספורט בארץ, צפתה לאלה השבוע מנה נוספת של כאב-ראש, שזעזע עוד יותר את המוסד ה' כושל, המשתף בקרבו בצורת "פיסטיפיסטי" את הפועל ומכבי.

לועד למען השלום (מק"י, מפ"ם, חטיבת השמאל) הגיעה הזמנה לספורטאי ישראל השמאליים לקחת חלק בתחרויות הנוער ה' דמוקרטי בבוקרשט, במסגרת הכינוס למען השלום. הועד, שביקש תחילה את הפועל לשלוח משלחת, נענה בסרוב מהטעם המובן, שובחרת ישראלית חייבת להיות מיוצגת ב' מסגרת לאומית רחבה, לא אגודתית. ברור היה כי סרובו של הפועל נתמך גם על-ידי מכבי, כלומר על-ידי ההתאחדות.

אנשי השמאל החליטו כנראה כי יש דרך הרבה יותר פשוטה מאשר להתנגן אל המו' סד ברחוב ברנר, תל-אביב, הלכו אל האת' לטים והכדורעפים, ביקשום אישית לנסוע לבוקרשט, למרות הפרת המשמעת הגלויה והסכנה שהם עלולים להיפסל. עשרים צע' רים, שרובם מגדפים מדי יום ביומו את המפלגות השמאליות שינו קמעה, בהתאם למסיבות, את ארשת פניהם, חייכו, ענו ב"הן" גדול ומאושר.

מה באלופות צה"ל השלישית לגבי השתיים הראשונות. התזמורת היתה על הגובה, המס' לול הוכן להפליא, סימון הסיד היה מרויק והסדר היה, כרגיל, מופתי.

כמה אתלטים, אלופי מועדונים אורחיים המשרתים בצבא, נתנו שוב את הטון העי' קרי על המגרש. הם היו היחידים שריתקו את הקהל במבצעייהם, האפילו על שאר חב' ריהם הסירוניהם הבלתי-מאומים. היה זה שוב במבצע-ראויה רכי-רושם, שבוצע על-ידי בעלי הרצון הטוב שבצה"ל מבלי שישג תוצאות ספורטאיות מיוחדות.

כמעט כל החילות והפיקודים הופיעו בלתי מוכנים, ללא אימון, הגיעו בקושי לרמה בניגויהם, הכיבו פעם נוספת את המומחים האזרחיים שקיפו, כי צה"ל, בתנאי המצור יינים, פיקו כוחות חודשים למכביר. אלמלא קפיצת הנהרות של אריה קליינ' שטוב מפיקוד ההדרכה לגובה 1,875 מטר וסיבוביו השוטפים של ווגל סדק מהנח"ל בריצות 1500 ו-5000 מטרים, היתה התמונה עלולה להיות קודרת עוד יותר.

כאשר נסתיים הטקס, הוכח פעם נוספת כי המארגנים לא הבינו מה פרושה של תחרות ספורטיבית: לאחר שהוציאו כ-700 ל' לשיפור האי-צטר, החליטו כי יהיה זה מן הבזבוז להעניק, כמקובל, מדליות ארד ל' תופסי המקומות השלישיים. אולם הם לא

תשבץ תני"כי

מאוזן: 1. אביו של ישעיהו; 5. אחד מבניו של יוסף; 10. הערבי שהתאנה לנחמיה 12 כזה היו פיו ולשונו של משה; 14. שלוש מאות ואחד; 16. עלי עץ זה שימשן חומר הגלם למלבוש ה' ראשון; 18. בפרק בראשית זה שונה שמו של יעקב לישראל; 19. היין שלי; 21. זרובבל היה בנו; 22. עשר כאלה באו על מצרים; 23. בלעדיו אין עץ התלייה שימושי; 24. בכל תני"כית; 25. שם הנילוס בתני"ך; 27. לאחד הנביאים שימש זה, כשהוא רצוף, לסמל מצרים; 30. אשכול היה כזה (במדר ל"ב); 31. אותו יודו אחיו, ידו בעורף אויביו; 33. לאויב היו שלושה מסוג זה; 35. בתני"ך מסמל גבר זה את גבולה המזרחי של הארץ; 36. מפקד פלשתי; 38. בכור המן; 39. יש כשרה ויש טמאה; 40. שם האלוהים הפחות שכיח בתני"ך; 41. אחד משלושה המצבים בהם נמצא החומר; 43. שמו הפרטי של ראש גמשלת צפון קוריאה; 44. בעזרתה השתחרר היבב מתפקידו; 46. ירד, בניין קל, עתיד, מוארך, רבים, גוף ראשון; 48. על שמו נקרא אחד מספרי הכתר בים; 49. יתרו היה כוהנה.

מאוזן: 2. בפרק בראשית זה - הפגישה הראשונה בין יוסף לאחיו; 3. מלכה לא-יהודית; 4. "הוי כל... לכו למים"; 6. כלי ההחזקת שמן;

			8	7	6	5	4	3	2	1
13					12		11		10	9
	18					17		16		14
							21		20	19
		24						23		22
									26	25
										29
									30	29
										33
										34
										38
										40
										43
										47
										48

7. האות ר"ש ברו"ל; 8. חלק, מצבה, אבר; 9. אותן אהב שלמה; 11. וכי ישאל איש מעם רעהו.. או מת' (שמות כ"ב); 13. אחד משלושת ספרי אמת; 15. אחת מחמש המגילות; 17. הא' לוחים; 18. אשת יעקב הראשונה; 20. נעץ; 23. "והרבה ארבה את דרעך, ככוכבי השמים וכ... אשר על שפת-הים"; 26. אמו של אמנון; 27. אחד מבניו של לוי; 28. שמה הראשון של אסתר; 29. בעלי שש כנפיים (ישעיהו ו'); 31. בקיבוץ זה נפתחה המערכה נגד אנשי סנה; 32. שמו הפרטי, הגרמני, של יועצה המשפטי של הממ' שלה; 34. הואדו בדרך לעפולה; 35. נחש-ענק; 37. קול טרנגי של חיה; 39. אחד מרעי איוב; 42. יש של חשמל ויש של מים; 44. כמו להרבה אישים תני"כיים היו גם לו שלושה בנים; 45. "אם אין אני... מי...?"; 47. בדיוק כמו 24, אך מאוזן.

פרסי ספרים לפותרי תשבץ ידיעות. אלכסנדר אברמוביץ, רחוב שפירא 3, תל-אביב; אורה חסון, כרמיה 26, תל-אביב; נחום חרסונסקי ר' החבשים, בית ויס, ירושלים.

פרסי ספרים לפותרי תשבץ אישים: שושנה שוסטק, ביאליק 69, רמת-גן; גדעון לב, רחוב השחר 7, חולון;